

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2015, declarat de avocatul Dumitru Marinescu, în numele inculpatului

*Stancu Veaceslav Ion, născut la
24 martie 1963 în s. Cupciu, r-nul Cimișlia, locuitor al
mun. Chișinău, s. Băcioi, str. M. Eminescu 10, cetățean al
R. Moldova, fără antecedente penale.*

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>14 august 2009 – 19 februarie 2010,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>20 aprilie 2010 – 13 ianuarie 2011,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>26 mai 2011 – 21 februarie 2012,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>26 martie 2012 – 25 mai 2015,</i>
	<i>06 august – 18 noiembrie 2015.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 19 februarie 2010, Stancu Veaceslav a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin aceeași sentință, a fost achitat și Stancu Radislav, dar în privința lui hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Instanța de fond a constatat că Stancu Veaceslav și Stancu Radislav sunt învinuiți că în perioada lunii august 2006 până la finele anului 2007, împărțind rolurile între ei, aflându-se în mun. Chișinău, sub pretextul desfășurării unei afaceri comune, bazată pe procurarea și ulterior realizarea la un preț mai mare a unor loturi de terenuri agricole situate în com. Băcioi, mun. Chișinău, prin înșelăciune, l-a convins pe cet. Brunștein Ghenadie să-i dea o sumă de bani pentru acest scop.

Ulterior, din suma de bani primită de la Brunștein Ghenadie, el a procurat de la diferite persoane, deținători de loturi de teren din com. Băcioi, mun. Chișinău, loturi de teren agricol, inițial înregistrându-le pe Brunștein Ghenadie și Agheev Dumitru, după înțelegerea avută între ei pentru a obține încrederea acestora, iar ulterior în baza procurilor eliberate pe numele său, Stancu Veaceslav și Stancu Radislav loturile de teren le-a vândut fictiv altor persoane, astfel însușind de la Brunștein Ghenadie 138.000 euro, care conform cursului valutar oficial al BNM la acea dată constituia 2.332.420,80 lei, cauzându-i o pagubă materială în proporții deosebit de mari.

Tot el, la 17 decembrie 2007, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se pe bd. Decebal, mun. Chișinău, sub pretextul procurării unui lot de teren agricol situat în com. Băcioi, mun. Chișinău, și ulterioara lui vânzare, a primit de la Prădăuță Gheorghe 80.000 euro, care conform cursului valutar oficial al BNM din 17.12.2007, constituia 1.308.456 lei, pe care i-a însușit folosindu-i în scopuri personale, cauzându-i părții vătămate o daună în proporții deosebit de mare.

Tot el, în perioada lunii ianuarie 2008 până în luna martie 2008, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se pe str. Ig. Vieru 7, mun. Chișinău, sub pretextul procurării unui lot de teren agricol în r-nul Leova și ulterioara lui vânzare, a primit de la Păun Veaceslav 60.000 euro, care conform cursului valutar oficial al BNM, la acea dată constituia 1.013.310 lei, pe care i-a însușit folosindu-i în scopuri personale, cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții deosebit de mare.

Tot el, la 04 iunie 2008 și 04 octombrie 2008, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se în com. Băcioi, mun. Chișinău, sub pretextul procurării unui lot de teren agricol în com. Băcioi, mun. Chișinău și or. Stăuceni, și ulterioara lui vânzare, a primit de la Dogaru Ion 10.000 euro, care conform cursului valutar oficial al BNM, constituia la acea dată 150.756 lei, pe care i-a însușit folosindu-i în scopuri personale, cauzându-i părții vătămate o daună în proporții deosebit de mari.

Tot el, la 01 decembrie 2007 și 25 aprilie 2008, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se pe str. Pădurilor 21, mun. Chișinău, sub pretextul procurării unui lot de teren agricol în com. Băcioi, mun. Chișinău, or. Aeroport și r-nul Leova, și ulterioara lui vânzare, a primit de la Trifaniuc Evghenii 80.000 euro, care conform cursului valutar oficial al BNM, constituia la acea dată 1.322.560 lei, pe care i-a însușit folosindu-i în scopuri personale, cauzându-i părții vătămate o daună în proporții deosebit de mari.

Tot ei, Stancu Veaceslav și Stancu Radislav, în luna septembrie anul 2006, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se în mun. Chișinău, sub pretextul procurării unui lot de teren

agricol în com. Băcioi, mun. Chișinău și ulterioara lui vânzare, au primit de la Agheev Dmitrii 6000 euro, care conform cursului oficial al BNM, constituia la acea dată 101.614 lei, pe care i-au însușit folosindu-i în scopuri personale, cauzând părții vătămate o daună în proporții deosebit de mari.

Tot ei, Stancu Veaceslav și Stancu Radislav, în perioada de timp din luna ianuarie 2008 până în luna aprilie 2008, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se în mun. Chișinău, sub pretextul procurării loturilor de teren în com. Băcioi, și ulterioara lor vânzare, au primit de la Marinciu Vasile 194.000 euro, care conform cursului oficial al BNM ceea ce constituia la acea dată 3.220.987,8 lei, pe care i-au însușit folosindu-i în scopuri personale, cauzându-i părții vătămate o daună în proporții deosebit de mari.

Tot el, Stancu Veaceslav, în perioada de timp din luna iulie 2005 până în luna iulie 2008, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se în mun. Chișinău, prin abuz de încredere și înșelăciune, a primit de la Bordei Evghenii 308.500 euro, care conform cursului oficial al BNM, constituia la acea dată 4.936.000 lei, pe care i-a însușit folosindu-i în scopuri personale, cauzându-i părții vătămate o daună în proporții deosebit de mare.

Organul de urmărire penală a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, de către două s-au mai multe persoane, săvârșită în proporții deosebit de mari, de un grup criminal organizat.

Instanța a reținut lipsa intenției de sustragere a sumelor de bani din partea inculpatului, lipsa scopului de profit, precum și neprezentarea de către acuzare a probelor concrete ce ar confirma vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate.

Instanța a concluzionat că presupusa încălcare comisă de inculpat poate să aibă un caracter patrimonial civil, care poate fi supus relațiilor civile clasice, survenind răspunderea materială civilă și nu răspunderea penală.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 15 ani închisoare, cu executare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani.

Apelantul a indicat că conținutul probant oferit instanței, confirmă clar și incontestabil faptul comiterii de către inculpat a infracțiunii incriminate, iar instanța de fond a pronunțat o sentință contrară legii.

3.1. Partea vătămată Bordei Evghenii la fel a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, fiindu-i admisă acțiunea civilă în suma de 308.500 euro.

Apelantul a invocat că instanța nu a ținut cont că prin acțiunile sale ilicite inculpatul i-a cauzat un prejudiciu material enorm.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 ianuarie 2011, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că concluzia instanței de fond privind achitarea inculpatului pe art. 190 alin. (5) Cod penal este una corectă, din motiv că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

Probele administrate demonstrează lipsa intenției de sustragere a sumelor de bani din partea inculpatului și lipsa scopului de profit, fiind constată lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii. Vinovăția inculpatului nu și-a găsit confirmare, fiind bazată în exclusivitate pe presupuneri.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că motivele invocate în decizie de către instanța de apel nu pot substitui probele ce dovedesc vinovăția inculpatului și posibilitatea de a fi atrași la răspundere penală.

Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a apreciat incorect probele cercetate.

5.1. Partea vătămată Prădăuță Gheorghe la fel a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a apreciat pe deplin probele administrate, în mod eronat achitând inculpatul.

6. Conform deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 februarie 2012, recursurile au fost admise, casată decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că instanța de fond era obligată să examineze materialul probator administrat în cauză, sub aspectul laturii subiective a faptelor inculpațiilor care semnalizează o intenție cu rea-credință de inducere a părților vătămate în eroare și profitând de încrederea lor, le-a determinat să le împrumute bani în proporții deosebit de mari, cu consecința deposedării.

Astfel, inculpatul, în inițierea unei afaceri pe care și-a propus-o - cumpărarea-vânzarea terenurilor de pământ, a împrumutat de la părțile vătămate sume de bani în proporții deosebit de mari, profitând de încrederea pe care le-o inspira, ulterior eschivându-se să le restituie banii, conform contractelor încheiate.

Necătând la faptul că contractele sunt autentificate notarial, în realitate au un caracter simulat, în coroborare cu circumstanțele cauzei și probele prezentate în sprijinul învinuirii. De altfel, din analiza comportamentului inculpatului rezultă că după ce a intrat în posesia banilor, o perioadă de timp îndelungată se eschiva să se întâlnească cu părțile vătămate pentru a prezenta situația reală, totodată, fiind neglijate totalmente obligațiile financiare asumate.

Procedând în asemenea mod, el menținea în eroare părțile vătămate cu privire la caracterul formal al tranzacțiilor încheiate.

Alături de aspectul laturii subiective se evidențiază și cel al laturii obiective, astfel, acțiunile inculpatului reprezintă o simulare, care este demonstrată prin lipsa de fundamentare juridică și economică a situației inculpatului, caracterul irealizabil al angajamentului asumat și lipsa unei activități legale în domeniul respectiv.

Acțiunile întreprinse de inculpat sunt apreciate drept metode sub care se prezintă escrocheria. Prin intermediul acestor acțiuni, inculpatul a exercitat o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimelor, dezinformându-le și în rezultat, ultimele au presupus, în mod real, caracterul „legitim” al tranzacțiilor efectuate.

Astfel, în cuprinsul hotărârilor nu este dată o apreciere obiectivă și completă probelor prezentate în sprijinul învinuirii.

7. La 03 iulie 2012 și partea vătămată Păun Veaceslav a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat conform învinuirii formulate, cu și admiterea integrală a acțiunii civile.

Apelantul a invocat că au fost aduse probe concludente, pertinente și utile, suficiente pentru dovedirea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, dar care au fost apreciate selectiv de instanța de fond în favoarea inculpatului.

Din probele administrate s-a constatat că la momentul când inculpatul l-a determinat să-i dea banii, el nu deținea în proprietate vreun teren, informația prezentată fiind falsă. La momentul intrării în posesia banilor nu i-a eliberat nici un act, asigurându-l verbal că va avea de câștigat.

Instanța de fond nu a luat în considerare că inculpatul primise bani și de la alte părți vătămate fără a-și onora obligațiile asumate. Recipisa i-a fost eliberată doar după ce l-a avertizat că va depune plângere la organul de urmărire penală.

8. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2015, toate apelurile au fost admise, cu repunerea în termen a apelului părții vătămate Păun Veaceslav, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Stancu Veaceslav a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții în activitatea de gestionare a bunurilor materiale pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere, cu includerea în termenul executat al pedepsei perioada aflării sub arestul preventiv din 07 iulie 2009 până la 03 noiembrie 2009, din 02 august 2010 până la 09 decembrie 2010, din 23 octombrie 2013 până la 05 noiembrie 2013 și din 11 noiembrie 2013 până la 05 decembrie 2013.

Procesul penal în privința lui Stancu Radislav a fost încetat, în legătură cu decesul lui.

S-a încasat de la Stancu V. în beneficiul părților vătămate Bordei E. – 308.500 euro, Păun V. – 60.000 euro, Brunștein G. – 138.000 euro, Agheev D. – 6000 euro, Marinciu V. – 194.000 euro, Dogaru I. – 10.000 euro, Trifaniuc E. – 80.000 euro și Prădăuță G. – 80.000 euro.

Instanța de apel a constatat că în perioada lunii august 2006 până la finele anului 2007, Stancu Veaceslav și o altă persoană, împărțind rolurile între ei, aflându-se în mun. Chișinău, sub pretextul desfășurării unei afaceri comune, bazată pe procurarea și ulterior realizarea la un preț mai mare a unor loturi de teren agricol situate în com. Băcioi, mun. Chișinău, prin înșelăciune, l-au convins pe cet. Brunștein Ghenadie să dea o sumă de bani pentru acest scop.

Ulterior, din suma de bani primită de la Brunștein G., el a procurat de la diferite persoane, deținători de loturi de teren din com. Băcioi, mun. Chișinău, loturi de teren agricol, inițial înregistrându-le pe Brunștein G. și Agheev D., după înțelegerea avută între ei pentru a obține încrederea acestora, iar ulterior în baza procurilor eliberate pe numele său, a vândut fictiv loturile de teren altor persoane, astfel însușind de la Brunștein G. suma 138.000 euro, care conform cursului valutar

oficial al BNM la acea dată constituia 2.332.420,80 lei, cauzându-i o pagubă în proporții deosebit de mari.

Tot el, la 17 decembrie 2007, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se pe bd. Decebal, mun. Chișinău, sub pretextul procurării unui lot de teren agricol situat în com. Băcioi, mun. Chișinău, și ulterioara lui vânzare, a primit de la Prădăuță Gheorghe 80.000 euro, care conform cursului valutar oficial al BNM din 17.12.2007, constituia 1.308.456 lei, pe care i-a însușit folosindu-i în scopuri personale, astfel cauzându-i o daună în proporții deosebit de mari.

Tot el, în perioada lunii ianuarie 2008 până în luna martie 2008, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se pe str. Ig. Vieru 7, mun. Chișinău, sub pretextul procurării unui lot de teren agricol în r-nul Leova, și ulterioara lui vânzare, a primit de la Păun Veaceslav 60.000 euro, care conform cursului valutar oficial al BNM la acea dată constituia 1.013.310 lei, pe care i-a însușit folosindu-i în scopuri personale, cauzându-i o daună în proporții deosebit de mari.

Tot el, la 04 iunie 2008 și 04 octombrie 2008, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se în com. Băcioi, mun. Chișinău, sub pretextul procurării unui lot de teren agricol în com. Băcioi, mun. Chișinău și or. Stăuceni, și ulterioara lui vânzare, a primit de la Dogaru Ion 10.000 euro, care conform cursului valutar oficial al BNM constituia la acea dată 150.756 lei, pe care i-a însușit folosindu-i în scopuri personale, cauzându-i o daună în proporții deosebit de mari.

Tot el, la 01 decembrie 2007 și 25 aprilie 2008, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se pe str. Pădurilor 21, mun. Chișinău, sub pretextul procurării unui lot de teren agricol în com. Băcioi, mun. Chișinău, or. Aeroport și r-nul Leova și ulterioara lui vânzare, a primit de la Trifaniuc Evghenii 80.000 euro, care conform cursului valutar oficial al BNM constituia la acea dată 1.322.560 lei, pe care i-a însușit folosindu-i în scopuri personale, cauzându-i o daună în proporții deosebit de mari.

Tot el, împreună cu o altă persoană, în luna septembrie anul 2006, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se în mun. Chișinău, sub pretextul procurării unui lot de teren agricol în com. Băcioi, mun. Chișinău și ulterioara lui vânzare, a primit de la Agheev Dmitrii 6000 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia la acea dată 101.614 lei, pe care i-a însușit folosindu-i în scopuri personale, cauzându-i o daună în proporții deosebit de mari.

Tot el, împreună cu o altă persoană, în perioada de timp din luna ianuarie 2008 până în luna aprilie 2008, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se în mun. Chișinău, sub pretextul procurării a loturilor de teren în com. Băcioi, și ulterioara lor vânzare, a primit de la Marinciu Vasile 194.000 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia la acea dată 3.220.987,8 lei, pe care i-a însușit folosindu-i în scopuri personale, cauzându-i o daună în proporții deosebit de mari.

Tot el, în perioada de timp din luna iulie 2005 până în luna iulie 2008, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se în mun. Chișinău, prin abuz de încredere și înșelăciune, au însușit de la cet. Bordei Evghenii 308.500 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia la acea dată 4.936.000 lei, pe care i-a însușit folosindu-i în scopuri personale, cauzându-i o daună în proporții deosebit de mare.

În rezultatul acțiunilor infracționale ale inculpatului a fost cauzat prejudiciu material părților vătămate Brunștein G., Prădăuță G., Păun V., Dogaru I., Trifaniuc E., Agheev D., Marinciu V. și Bordei E., în valoare de 14.386.104 lei, care conform prevederilor art. 126 alin. (1) Cod penal, se consideră drept pagubă în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că nu a avut înțelegere cu fiul său, Stancu Radislav, de a induce în eroare oamenii, îndeplinindu-și obligațiile, iar sumele deduse din recipise se obligă să la întoarcă.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Prădăuță G. a declarat că a transmis inculpatului suma de 80.000 euro, ultimul eliberându-i o recipisă prin care s-a obligat să-i ramburseze banii în decurs de două luni, dar banii nu i-au fost restituiți nici până la moment.

Partea vătămată Păun V. a declarat că în anul 2008 i-a transmis inculpatului suma de 25.000 euro, ulterior 35.000 euro, pentru afacerea de cumpărare-vânzare a terenurilor.

Partea vătămată Bordei E. a declarat că i-a transmis în rate inculpatului suma de 307.500 euro pentru procurarea unui teren de 10 ha, însă peste jumătate de an ultimul a dispărut și nu mai răspundea la telefon. Inculpatul îi datorează suma de 188.000 euro, reieșind din sumele cu care au fost procurate terenurile de facto.

Partea vătămată Agheev D. a declarat că i-a transmis inculpatului bani în sumă de 18.000 euro și 7200 dolari SUA, fiindu-i eliberată o recipisă. Suma de 6000 euro nu i-a fost restituită.

Partea vătămată Dogaru I. a indicat că i-a transmis inculpatului 5000 euro, în lipsa unei recipise. Ulterior, având încredere în el i-a mai dat încă 5000 euro, recipisă și în acest caz nu a fost întocmită. După aceea inculpatul, fiind telefonat, găsea diferite motive pentru a tergiversa restituirea banilor.

Partea vătămată Trifaniuc E. a declarat că la 01 decembrie 2007 i-a transmis inculpatului suma de 70.000 euro, fiindcă îl cunoștea bine și avea încredere în el nu a cerut recipisă. La 25 aprilie 2008, i-a dat inculpatului o procură pe casa din com. Bacioi, că are dreptul să o vândă din numele fostei soții, tot atunci i-a dat 10.000 euro fără recipisă. Din ziua aceea el a dispărut. I-a cauzat o daună materială în sumă totală de 80.000 euro.

Partea vătămată Marinciu V. a indicat că i-a împrumutat inculpatului 194.000 euro, fără a întocmi recipisă.

Martorul Vacari G. a relevat că activând în calitate de notar, inculpatul deseori se adresa la el pentru a-i perfecta acte notariale pe terenurile de pământ care le deținea în posesie, pe care le vindea sau le primea de la diferite persoane. La un moment dat, a observat precum că inculpatul vinde un lot de pământ de mai multe ori, unde ca cumpărători sunt unele și aceleași persoane care veneau: Agheev D.,

Stancu R., Stancu V. Observând acest fapt a înțeles că poate să fie ceva ilegal și imediat i-a propus să nu mai vină, deoarece poate avea probleme.

Martorul Bivol I. a indicat că i-a înstrăinat inculpatului un lot de pământ de 1,97 ha la prețul de 3000 euro.

Martorul Timuș V. a declarat că în septembrie 2006 inculpatul l-a rugat să meargă cu el la un birou notarial unde a semnat niște contracte fictive de vânzare-cumpărare prin care el a procurat pământ de la Brunștein, în realitate necumpărând aceste loturi.

Martorul Boubătrîn V. a declarat că la rugămintea lui Stancu R. a semnat la notar trei contracte, precum că a procurat de la Stancu R. loturi de pământ. În același timp semna și o procură prin care îi încredința lui Stancu R. să înstrăineze loturile respective.

Martorii Guzun A., Dmitrieva M., Dmitriev G. au dat declarații similare.

Martorul Fachira B. a indicat că la 17.04.2005 a fost cu Bordei E. la domiciliul inculpatului, când Bordei E. i-a transmis ultimului bani în sumă de 88.500 euro pentru procurarea pământului arabil. De asemenea a fost prezent când Bordei E. i-a transmis inculpatului 95.000 euro și după ce a primit suma de bani menționată, ultimul a dispărut și nu l-a mai văzut.

Declarații analogice a depus și martorul Dorofei V.

Vinovăția inculpatului se confirmă și prin următoarele probe:

plângerea lui Agheev Valentina din 01.07.2008, că în perioada de timp februarie - august 2007, inculpatul prin înșelăciune și abuz de încredere a dobândit ilicit două loturi de pământ aflate în com. Băcioi, mun. Chișinău, în sumă de 80.000 euro;

plângerea lui Brunștein din 25.04.2008, că în perioada anului 2006 -2007, inculpatul, sub pretextul procurării și ulterior realizării unor loturi de teren situate în com. Băcioi, mun. Chișinău prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit de la el suma de 110.000 euro;

procesul-verbal de confruntare dintre inculpat și Brunștein, potrivit căruia partea vătămată Brunștein i-a transmis inculpatului, pentru procurarea a 10 terenuri, 260.000 euro în rate, pe când inculpatul a negat categoric că ar fi primit aceste sume;

certificatul eliberat de serviciul 931, din 26.06.2008, potrivit căruia la 04.09.2007, inculpatul a procurat de la „MAIB Leasing” automobilul „Toyota Prado”, acesta fiind trecut ulterior în posesia soției Stancu Valentina;

certificatul eliberat de „MAIB Leasing”, potrivit căruia automobilul de model „Toyota Prado” a fost procurat de către inculpat la prețul de 29.500 euro;

contractul de împrumut din 07.11.2008, care confirmă că tranzacția de împrumut a 80.000 euro între inculpat și Prădăuță;

recipisa semnată de către inculpat, prin care acesta s-a angajat să-i transmită lui Păun V. în contul datoriei 55 ha de pământ în extravilanul or. Leova;

plângerea lui Dogaru I., pe faptul că în perioada 04.06.2008 - 04.10.2008, inculpatul, sub pretextul procurării și ulterior realizării unor loturi de teren situate în com. Băcioi, mun. Chișinău, prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit de la el suma de 10.000 euro;

plângerea lui Trifaniuc E., pe faptul că în perioada decembrie 2007 - aprilie 2008, inculpatul, sub pretextul procurării și ulterior realizării unor loturi de teren situate în com. Băcioi, mun. Chișinău și r-nul Leova prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit de la el suma de 80.000 euro;

plângerea lui Agheev D., pe faptul că în septembrie 2006, inculpatul, sub pretextul procurării și ulterior realizării unor loturi de teren situate în com. Băcioi, mun. Chișinău, prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit de la el suma de 6000 euro;

plângerea lui Marinciu V., în care a indicat că prin escrocherie, inculpatul a însușit de la el suma de 194.000 euro, ca garanție de întoarcere a așa zisului împrumut i-a vândut 2 ha de pământ arabil, prețul căruia evalua la 2000 euro fiecare, iar soția sa Zinaida nu a acționat din numele lui Boubatrîn și nu a fost împuternicită prin careva procură;

reclamația lui Bordei E., în care a sesizat despre faptul că inculpatul abuzând de încrederea lui, inducându-l în eroare și sub pretextul procurării a 10 ha de pământ în regiunea „Aeroport”, a însușit suma de 300.000 euro;

copiile recipiselor, prin care se confirmă primirea de către inculpat a mijloacelor bănești.

Astfel, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, în cursul judecării cauzei fiind prezentate probe în sprijinul învinuirii care dovedesc vina lui în comiterea infracțiunii de escrocherie.

În acest sens, se rețin depozițiile părților vătămate care au declarat constant că au împrumutat inculpatului sumele menționate în rechizitoriu, însă la expirarea termenului, prin recipise ultimul le promitea că va recupera prejudiciul, ca în rezultat să se eschiveze de la onorarea obligațiilor asumate.

Instanța de apel a stabilit că în perioada lunii august 2006 - ianuarie 2008, inculpatul, prin mai multe acțiuni identice (întocmirea recipiselor și contractelor de împrumut cu caracter simulat), sub pretextul realizării împrumuturilor pentru desfășurarea unei afaceri comune cu părțile vătămate, bazată pe procurarea și ulterior realizarea la un preț mai mare a unor loturi de teren agricol situate în com. Băcioi mun. Chișinău, prin înșelăciune și abuz de încredere, l-a convins pe cet. Brunștein G. să-i dea o sumă de bani în acest scop. Ulterior, din suma de bani primită de la Brunștein G., el a procurat de la diferite persoane, deținători de loturi de teren din com. Băcioi, mun. Chișinău, loturi de teren agricol, inițial înregistrându-le pe Brunștein și Agheev, după înțelegerea avută între ei pentru a obține încrederea acestora, iar ulterior în baza procurilor eliberate pe numele său, inculpatul loturile de teren le-a vândut fictiv altor persoane, astfel însușind de la Brunștein suma totală de 138.000 euro, care conform cursului valutar oficial al BNM constituie 2.332.420 lei, cauzându-i o pagubă în proporții deosebit de mari.

Tot în același scop, inculpatul a primit de la Prădăuță G. - 80.000 euro, de la Păun V. - 60.000 euro, Dogaru I. - 10.000 euro, Trifaniuc E. - 80.000 euro, Agheev D. - 6000 euro, Marinciu V. - 194.000 euro, Bordei E. - 308.500 euro, cauzând părților vătămate un prejudiciu în valoare de 14.386.104 lei, care conform art. 126 alin. (1) Cod penal se consideră prejudiciu în proporții deosebit de mari.

Dobândirea ilicită este dovedită prin luarea ilegală și gratuită a surselor bănești de către inculpat din posesia părților vătămate, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestora, săvârșită în scop de cupiditate, fapt confirmat prin recipisele eliberate de către inculpat părților vătămate, cât și de contractele de împrumut încheiate cu unele părți vătămate.

Abuzul de încredere, fiind prezent, având ca bază relațiile interpersonale între părțile vătămate și inculpat, care în scopul obținerii încrederii părților vătămate, recurgea inițial la achitarea în termen a unor dobânzi sau restituirea în termen a unei părți din sumele împrumutate de către părțile vătămate din contul împrumuturilor mai mari pe care le obținea, la fel prin aceleași mijloace de înșelăciune de alte părți vătămate, determinând în acest mod părțile vătămate ca ulterior să-i mai transmită sume și mai mari de bani, după care inculpatul întrerupea pretinsele achitări de dobânzi sau de achitare a împrumutului.

Înșelăciunea este dovedită prin aceea că inculpatul nu a întreprins nici o acțiune în vederea desfășurării preținsei afaceri licite bazată pe procurarea și ulterior realizarea la un preț mai mare a unor loturi de teren agricol în com. Băcioi, mun. Chișinău. Din contra, în scopul punerii părților vătămate în imposibilitatea recuperării prejudiciilor cauzate, terenurile achiziționate din mijloacele bănești dobândite prin înșelăciune erau vândute fictiv altor persoane.

Relevante în acest sens sunt declarațiile martorilor Timuș V., Boubatrîn V., Guzun A., Dmitrieva M., Dmitriev G., potrivit cărora, la rugămintea inculpatului, mergeau la notar pentru încheierea unui contract de vânzare-cumpărare a loturilor de teren, martorii figurând în calitate de cumpărători (martorul Boubatrîn V. a procurat lotul nr. 144, 117, Dmitriev G. a procurat lotul nr. 237). Martorii au indicat că nu cunoșteau amplasarea loturilor de teren procurate, nu au achitat nimănui nici o sumă de bani, au semnat fictiv contractele de vânzare-cumpărare a loturilor de teren la rugămintea inculpatului, fiind în relații de rudenie sau de prietenie cu el.

Totodată, din declarațiile martorilor menționați rezultă că ulterior aceste loturi de teren erau înstrăinate altor persoane în urma încheierii contractelor de vânzare-cumpărare a terenului, martorii figurând deja în calitate de vânzători.

Iar potrivit declarațiilor martorului Vacari G., la un moment dat, a observat precum că inculpatul vindea un lot de pământ de mai multe ori, unde ca cumpărători sunt unele și aceleași persoane.

Acțiunile pe care le-a întreprins inculpatul și anume restituirea a cărorva sume cu titlu de dobândă, erau efectuate cu scopul de a demonstra părților vătămate caracterul „legitim” al acțiunilor sale, creându-le părților vătămate o falsă reprezentare privind desfășurarea afacerii sale bazată pe vânzarea-cumpărarea a unor loturi de teren agricol în com. Băcioi, mun. Chișinău, cu scopul de a câștiga încrederea părților vătămate, ca ulterior să primească de la acestea sume și mai mari de bani, sume pe care nu avea intenția de a le restitui.

Tot în scopul menținerii înșelăciunii a fost încheiate și contractele de împrumut cu unele părți vătămate - Prădăuță G., Marinciu V.

Astfel, înșelarea părților vătămate, având un rol determinant la transmiterea benevolă a sumelor bănești inculpatului în calitate de împrumut, fără această eroare părțile vătămate nu ar fi transmis sume bănești, potrivit declarațiilor lor.

Pentru a realiza infracțiunea, inculpatul folosește anumite mijloace de înșelare (orale sau scrise) extrem de ingenioase și variate, acestea depinzând de fantezia acestuia în imaginarea diferitelor modalități de înșelare a unor persoane - vulnerabilitatea acestora din urmă, fiind în raport direct proporțional cu naivitatea lor.

La caz, în calitate de mijloc de înșelare a părților vătămate în scopul dobândirii ilicite a mijloacelor bănești, inculpatul a utilizat promisiuni false de procurare terenurilor la un preț mai mic cu vânzarea ulterioară la un preț mai mare unor investitori străini (turci) cu care avea încheiat un contract, creând părților vătămate o reprezentare greșită a realității cât privește existența unui eventual interes economic.

Folosirea unei calități mincinoase la momentul primirii mijloacelor bănești de către inculpat, constituie înșelăciune, deoarece a surprins buna credință a părților vătămate.

Inculpatul în cadrul ședinței instanței de apel, nu a putut justifica valabilitatea promisiunilor sale utilizate în calitate de instrumente de înșelăciune, mai mult ca atât a declarat că mijloacele bănești au fost încasate pentru cumpărarea terenurilor, fapt care nu a fost confirmat în cadrul judecării cauzei.

La fel, inculpatul nu a putut justifica utilizarea mijloacelor bănești dobândite prin înșelăciune în scopurile în care au fost dobândite (în scopul unei afaceri, bazată pe procurarea și ulterior realizarea la un preț mai mare a unor loturi de teren agricol situat în com. Băcioi mun. Chișinău), nu a prezentat nici o probă că dispune de loturi de pământ pe care i-ar putea transmite creditorilor (la caz, părților vătămate) în vederea satisfacerii creanțelor, nu a prezentat nici o probă care ar demonstra că banii împrumutați există și vor fi rambursați, cât și nu a putut explica imposibilitatea rambursării mijloacelor bănești dobândite de la părțile vătămate.

Or, cu certitudine s-a demonstrat că mijloacele bănești dobândite prin înșelăciune au fost utilizate de către inculpat în scopuri personale, spre exemplu pentru procurarea unui automobil de model „Toyota Prado”, potrivit certificatului eliberat de „MAIB Leasing”, prin care se atestă că de către inculpat a fost procurat automobilul de model „Toyota Prado” la prețul de 29.500 euro.

Principala problemă pusă în discuție într-o cauză penală este vinovăția persoanei trimisă în judecată în raport cu faptele pentru care aceasta este acuzată.

În speță, problema vinovăției este determinată de existența sau nu a intenției inculpatului de inducere în eroare a părților vătămate.

Cercetarea judecătorească presupune administrarea de probe prin care să fie clarificată inducerea în eroare, respectiv un element fraudulos în plan subiectiv.

În cauză, s-au audiat părțile vătămate, martorii în acuzare pentru a se dovedi elementul subiectiv, dacă părțile vătămate au cunoscut la momentul transmiterii mijloacelor bănești, calitatea inculpatului.

Elementul subiectiv în cazul infracțiunii de escrocherie constă în intenție directă, inculpatul își dă seama că desfășoară o activitate de inducere în eroare și că prin aceasta produce o pagubă, urmare a cărei împlinire o urmărește în vederea realizării unui folos material injust (intenție calificată prin scop).

În acest sens, în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica judiciară în procesul penal despre sustragerea bunurilor nr. 23 din

28.06.2004, este indicat că în cazul escrocheriei victima transmite benevol bunurile către făptuitor sub influența înșelăciunii sau abuzului de încredere.

Din cercetări a rezultat că inculpatul a acționat cu bună știință, în scopul inducerii în eroare a părților vătămate la momentul primirii mijloacelor bănești ca împrumuturi în vederea desfășurării presupusei afaceri cu terenurile de pământ, care în cadrul procesului penal s-a constatat că nu le deține, nici nu deține careva bunuri care au fost procurate din banii împrumutați.

Or, după cum a fost menționat, bunurile achiziționate, fiind înregistrate pe numele altor persoane, cu care inculpatul încheia contracte.

La fel, intenția este demonstrată prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei, care-și asumă angajamentul, la momentul încheierii tranzacției lipsa de fundamente economice și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat, lipsa de activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului, prezentarea informației despre persoane juridice false.

Situație găsim și în cazul judecat or, inculpatul la momentul primirii mijloacelor bănești de la părțile vătămate nu dispunea de careva activitate aducătoare de venituri, doar folosea careva informații false despre careva investitor străin (neprobat de careva acte) cu care a încheiat contract și care dorea să cumpere terenuri, nu avea posibilitatea să-și onoreze obligațiunile asumate deoarece cu primii creditori inculpatul se achita cu banii creditorilor ulteriori.

Totodată, deși inculpatul lua mijloace bănești de la ultimii creditori, angajamentele față de primii creditor nu au fost îndeplinite pe deplin, fapt ce demonstrează că inculpatul știa despre caracterul nerealizabil al angajamentului asumat față de părțile vătămate, iar loturile de pământ procurate sau lăsate în gaj nu acoperă suma de bani luată de la părțile vătămate, respectiv inculpatul din start urmărea doar un singur scop, de a însuși aceste sume de bani, așa după cum a și procedat.

Un alt aspect ce demonstrează intenția inculpatului de a însuși mijloacele bănești fără onorarea obligațiilor sale față de părțile vătămate este și conduita acestuia care a înregistrat pe numele altor persoane bunurile achiziționate, iar la expirarea termenelor de rambursare a sumelor împrumutate nu mai răspundea la apelurile telefonice a părților vătămate sau în cazul în care răspundea la apeluri inventa diferite motive de imposibilitate a rambursării, iar în final a plecat peste hotarele țării.

Urmarea imediată la infracțiunea de escrocherie, constă în producerea unei pagube materiale persoanei înșelate.

Astfel, în rezultatul acțiunilor infracționale ale inculpatului a fost cauzat prejudiciu material părților vătămate în valoare de 14.386.104 lei care, deși le-au fost eliberate recipise de la inculpat pentru sumele împrumutate sau încheiate cu acestea contracte de împrumut autentificate notarial, au fost în imposibilitate de a-și recupera sumele de bani acordate inculpatului, din motiv că mijloacele bănești și bunurile materiale achiziționate din mijloacele bănești dobândite prin înșelăciune de la părțile vătămate erau transmise spre păstrare sau înregistrate pe numele altor persoane cum ar fi Stancu Radislav și Stancu Valentina.

Nu poate fi reținut temeiul instanței de fond privind achitarea inculpatului precum că între inculpat și părțile vătămate, au existat relații civile care urmează a fi soluționate în conformitate cu legislația civilă și nicidecum nu pot fi calificate din punct de vedere penal ca infracțiune.

În acest sens, se menționează că, delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civile se face luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor și prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele. Aceste două aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetate în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate.

Limita între relații civile și o escrocherie este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei, prin abuz de încredere și înșelăciune. Lipsa intenției infracționale la momentul intrării în raporturi juridice civile nu presupune excluderea posibilității trecerii pe parcurs a raporturilor civile în sfera penalului.

Este evident că dobândirea de bunuri prin înșelăciune a fost realizată de către inculpat cu premeditare, mizând pe realizarea simulării unor raporturi civile de către el prin intermediul unor manopere frauduloase în scopul evitării răspunderii penale pentru dobândirea de bunuri prin înșelăciune, punerea părților vătămate în imposibilitatea recuperării prejudiciului cauzat și crearea posibilității lui de a dispune ulterior de mijloacele bănești și bunurile sale prin intermediul altor persoane utilizate în calitate de depozitari a bunurilor sale.

Folosirea metodelor frauduloase (promisiuni false de procurare terenurilor la un preț mai mic cu vânzarea ulterioară la un preț mai mare unor investitori străini turci cu care are încheiat un contract) atestă prezența scopului de cupiditate al inculpatului și înșelarea părților vătămate, având un rol determinant la transmiterea benevolă a sumelor bănești inculpatului în calitate de împrumut, deoarece au surprins buna credință a părților vătămate, ca urmare este justificată intervenirea legii penale, or părțile vătămate la momentul transmiterii mijloacelor bănești ca împrumut, cunoscând despre faptul că nu vor fi rambursate, dar însușite în scopuri personale, ar fi renunțat de a transmite banii inculpatului pentru realizarea scopului său.

Împrejurarea că inculpatul a achitat o mică parte din sumele datorate părților vătămate, cât și emiterea unei hotărâri judecătorești în privința inculpatului privind încasarea prejudiciului cauzat, nu schimbă situația de fapt, încadrarea juridică dată faptelor acestuia nu duce la eliberarea de răspunderea penală pentru fapta săvârșită.

Respectiv, existența raportului civil invocat de către instanța de fond, nu poate fi atribuit la cazul inculpatului.

Instanța de apel a încadrat acțiunile lui în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, ca escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

9. Avocatul Dumitru Marinescu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei adoptate și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a indicat că instanța de apel a concluzionat greșit că inculpatul avea intenția de a înșela părțile vătămate și a nu restitui sumele împrumutate, ori în acest sens părților vătămate li se eliberau recipise, adică inculpatul nu se ascundea, recunoștea suma datorată și era dispus să o restituie în mărimea rămasă față de fiecare parte vătămată.

Partea Vătămată Păun V. a declarat că inculpatul a împrumutat de la el inițial suma de 25.000 euro și ulterior 35.000 euro și de către inculpat i-a fost eliberată recipisă. Periodic îi transmitea sume de 5000 euro, 2500 euro, 3500 euro, 3000 euro, deci prin acesta se manifestă buna credință a inculpatului față de partea vătămată Păun V.

Partea vătămată Bordei E. a declarat că, după ce i-a împrumutat inculpatului suma de 307.500 euro, ulterior ultimul i-a eliberat recipisă precum că-i datorează suma de 95.000 euro, deci Bordei E. nu recunoaște suma de 307.500 euro, altfel l-ar fi impus pe inculpat să elibereze o recipisă privind întreaga sumă de bani adică de 307.500 euro. Prin urmare, instanța de apel a apreciat subiectiv și eronat declarațiile părții vătămate Bordei E.

Partea vătămată Prădăuță G. a declarat că i-a împrumutat inculpatului suma de 80.000 euro, pentru aceasta ultimul i-a eliberat o recipisă, dat fiind că acesta nu restituia suma datorată menționată în recipisă, Prădăuță G. s-a adresat în instanța civilă pentru încasarea datoriei, existând și o hotărâre judecătorească în acest sens, prin urmare relațiile dintre Prădăuță G. și inculpat sunt de natură civilă și nu au caracter penal.

Declarațiile părții vătămate nu pot fi puse la baza condamnării din oficiu, fiindcă există o hotărâre judecătorească civilă în acest sens.

Din declarațiile părții vătămate Brunștein G. se observă intenția lui, cât și a inculpatului de a avea o afacere proprie în domeniul cumpărării ulterior vânzării loturilor de teren, pe lângă aceasta inculpatul i-a transmis suma de 50.000 dolari, 21.000 euro, 5000 euro și 2000 euro. Deci nu este vorba despre o înșelăciune din partea inculpatului, dar despre o bună credință.

Partea vătămată Agheev D. a indicat că i-a împrumutat inculpatului suma de 18.000 euro și 7200 dolari, iar inculpatul îi plătea regulat procentele, astfel nu este vorba despre o înșelăciune deoarece suma rămasă de achitat lui Agheev D. este de 6000 euro, prin urmare din suma de 18.000 euro și 7200 dolari și procentele achitate rămăsese de achitat doar suma de 6000 euro, astfel nefiind vorba despre o înșelăciune din partea inculpatului, dar despre o bună credință.

Partea vătămată Dogaru I. a declarat că inculpatul îi achita procentele lunar, dar la un moment dat nu a mai putut să-i achite, astfel aceasta nu reprezintă un element de înșelăciune, și inculpatul este o persoană de bună credință.

Din declarațiile părții vătămate Trifanciuc E. la fel nu reiese că inculpatul ar fi o persoană de rea credință, deoarece el tot timpul achita ratele procentuale.

Din declarațiile părții vătămate Marinciu V. nu rezultă că inculpatul ar fi o persoană de rea credință, deoarece în schimbul banilor împrumutați inculpatul i-a transmis un lot de teren echivalentul sumei împrumutate.

Declarațiile martorilor Vacari G., Bivol I., Timuș V., Boubatrîn V. și Fachira B., nu au relevanță cu cauza penală și nu pot fi puse la baza condamnării.

Astfel, instanța de apel la rejudecarea cauzei a dat o interpretare greșită a legii, adică faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, ceea ce constituie temei de recurs conform *art. 444 p. 12 CPP*, deoarece relațiile existente între inculpat, pe de o parte și părțile vătămate, pe de altă parte, sunt relații civile și nu au tentă penală.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile *art. 444 pct. 12, 437-451 Cod de procedură penală*.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit *art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală*, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform *art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală*, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit *art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală*, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu *art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală*, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în *art. 427* și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în *art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală*, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 9 din decizie*).

Mai mult, recursul este întemeiat pe *art. 444 p. 12 CPP* - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, însă această normă de drept este improprie recursului ordinar împotriva deciziilor pronunțate de curțile de apel ca instanțe de apel, iar recurentul nici nu a indicat care ar fi încadrarea juridică corectă a faptei săvârșite.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul dat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor *art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală*, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit *art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală* hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 8* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în baza *art. 190 alin. (5) Cod penal*, în strictă conformitate

cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate Brunștein G., Prădăuță G, Păun V., Dogaru I., Trifaniuc E., Agheev D., Marinciu V. și Bordei E, martorilor Vacari G., Bivol I., Timuș V., Boubătrîn V., Guzun A., Dmitrieva M., Dmitriev G, Fachira B., procesul-verbal de confruntare dintre inculpat și Brunștein G., certificatul eliberat de serviciul 931, din 26.06.2008, certificatul eliberat de „MAIB Leasing”, potrivit căruia automobilul de model „Toyota Prado” a fost procurat de către inculpat la prețul de 29.500 euro, contractul de împrumut din 07.11.2008, care confirmă că tranzacția de împrumut a 80.000 euro între inculpat și Prădăuță G., recipisa semnată de către inculpat, prin care acesta s-a angajat să-i transmită lui Păun V. în contul datoriei 55 ha de pământ în extravilanul or. Leova, plângerile părților vătămate, copiile recipiselor, prin care se confirmă primirea mijloacelor bănești, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și întemeiat asupra delimitării escrocheriei comise de inculpat, de o eventuală încălcare a normelor de drept civil (*pct. 8. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Pe lângă aceasta, recursul dat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 9. din prezenta decizie, care nici nu conțin referire la concrete erori de drept și clar definite, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel este lipsită de orice suport legal.

Mai mult, o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată

conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

11. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dumitru Marinescu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2015, în privința inculpatului Stancu Veaceslav Ion, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 decembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun